

Europese samenwerking ja, Nederland opheffen nee

DOCUMENT NEDERLANDSE
PARTIJ

Nederland is geen eiland.

We zijn op talrijke manieren verbonden met en gebonden aan andere mensen, andere landen en de wereldeconomie. Zonder die banden kunnen wij niet bestaan.

Dat geldt vooral voor Europese landen. Veel van wat in Nederland gebeurt, wordt beïnvloed door Europa; veel wat we hier doen, beïnvloedt ontwikkelingen elders in Europa; veel van wat we hier produceren, exporteren we naar Europa; veel van wat we hier gebruiken, importeren we uit andere Europese landen. Ons land is een belangrijke toegangspoort tot andere Europese landen en regio's; onze rivieren zijn deel van Europese rivieren, zoals onze wegen en spoorwegen op de Europese infrastructuur aansluiten; onze lucht is Europese lucht, die zich aan nationale grenzen niets gelegen laat liggen. Historisch hebben we ons ontwikkeld in en met Europa en onze toekomst ligt voor een belangrijk deel in verdere samenwerking binnen Europa. Hoe vreedzamer, veiliger, schoner en socialer Europa is, hoe beter dat voor onze bevolking is. En hoe meer wij als Nederlanders bij kunnen dragen aan de vrede, de veiligheid, een schoon milieu en het welzijn binnen andere Europese landen, met des te meer vertrouwen kunnen wij de toekomst tegemoet zien.

Europese samenwerking is nodig

Brede en voortgaande samenwerking met andere Europese landen ligt voor de hand. De Europese geschiedenis telt tal van voorbeelden van geslaagde samenwerking en wederzijdse beïnvloeding. Europese samenwerking is ook van groot belang om te voorkomen dat landen zich als eilanden gaan gedragen, zich afkeren van hun burens en hun eigen gang gaan, of zich superieur gaan voelen en hun wil proberen op te leggen aan andere landen en volken. Want ook spanningen, conflicten en bloedige oorlogen komen frequent voor in de Europese geschiedenis. Zulke drama's moeten in de toekomst voorkomen worden. Samenwerken in ieders belang is vanuit dit perspectief veel beter dan dat ieder land zijn eigen weg gaat en zijn eigen belang najaagt.

Streven naar een ongedeeld Europa

De Europese samenwerking heeft zich na de Tweede Wereldoorlog eerst gescheiden voltrokken, in het Westen en in het Oosten. Na het einde van de Koude Oorlog en het verdwijnen van het IJzeren Gordijn en de Berlijnse Muur begint Europa steeds meer één continent te worden. De meeste Europese landen zijn inmiddels toegetreten tot de Raad van Europa en de OVSE, de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa. In 2004 wordt de Europese Unie, ooit een West-Europees samenwerkingsverband van aanvankelijk 6 en later 15 landen, uitgebreid met 10 nieuwe landen, zodat de Europese Unie zich binnenkort van Portugal tot Letland en van Zweden tot Cyprus uit zal strekken. Steeds meer Europese landen maken deel uit van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie, samen met de Verenigde Staten van Amerika, Canada en Turkije, terwijl Rusland als partner van de NAVO optreedt.

Europese samenwerking kán veel betekenen voor onze toekomst.

Samenwerking is een middel en geen doel, wat maakt dat samenwerking op zich niet bepalend is voor de vraag hoe onze toekomst eruit zal zien. Dat hangt in belangrijke mate af van de manier waarop de verschillende samenwerkingsverbanden waar Nederland en andere landen deel van uitmaken, zich ontwikkelen. Daarom is het zaak om kritisch te kijken of we op alle vlakken in de goede richting bewegen en na te gaan of het noodzakelijk is bij te sturen of zelfs echt van koers te veranderen.

De ontwikkeling van de Raad van Europa en de OVSE is positief te duiden. De verplichting van lidstaten om de democratie, de rechtstaat en de mensenrechten te bevorderen en te beschermen, is van groot belang voor de verdere democratisering van Europa. Natuurlijk is er ook heel wat aan te merken op beide samenwerkingsverbanden: er wordt te veel gepraat en te weinig gedaan wat betreft het bevorderen van de rechtstaat, de democratie en de mensenrechten. Leden van de Raad van Europa komen nog lang niet allemaal en in gelijke mate de verdragsafspraken na en ook Nederland is op een aantal punten nalatig.	-1 - - - -5 -
De Europese samenwerking heeft een belangrijke injectie gekregen door de vorming van de Europese Economische Gemeenschap en daarna de Europese Unie. Het slechten van overbodige grenzen en hindernissen is een goede zaak. Helaas ontwikkelt de Europese Unie zich meer en meer in de richting van een neoliberale Europese superstaat, waarbinnen de grote landen en grote ondernemingen de dienst uitmaken. Niet de belangen van de burgers binnen en buiten de Unie, maar de aspiratie om het sterkste economische blok van de wereld te worden vormt het belangrijkste motief van de EU-architecten. Tegelijkertijd geeft de Europese Unie een hoge prioriteit aan de ontwikkeling van een militaire poot, onder meer in de vorm van een snelle reactiemacht die overal ter wereld inzetbaar is.	- - -10 - - - -15
De NAVO breidt zich steeds verder uit terwijl haar ontstaansreden, de Europese deling en de Koude Oorlog, verdwenen is. De 'nieuwe' NAVO heeft zichzelf inmiddels het recht toegekend om buiten het eigen verdragsgebied offensieve operaties uit te voeren. In bepaalde gevallen kan de NAVO op die basis meewerken aan het uitvoeren van beleidsbeslissingen van de Verenigde Naties. Maar omdat de NAVO zich niet aan de VN ondergeschikt, kunnen militaire operaties ook tot conflicten met de VN en met niet NAVO-landen leiden. De huidige Europese Unie kiest ervoor samen met de NAVO op te trekken, waardoor de VS en Europa niet alleen de twee machtigste economieën ter wereld maar ook de grootste militaire macht bezitten.	- - - - -20 - - - -
Geen nieuwe blokvorming maar mondiale samenwerking	-25
Voorstanders van een steeds sterkere Europese Unie beweren dat het opvoeren van de militaire capaciteit van de Unie ook nodig is om 'de Verenigde Staten van Europa' tot dé concurrent van de Verenigde Staten van Amerika te maken. Hoewel er volop reden is om bezorgd te zijn over de huidige Amerikaanse buitenlandse politiek, is er ook alle reden om bezorgd te zijn over dit nieuwe blokdenken. Het recente verleden laat zien dat een toenemende rivaliteit tussen machtsblokken levensgevaarlijke gevolgen kan hebben. Een nieuwe 'koude' oorlog, waarbij blokken elkaar economisch proberen te overtroeven, heeft gevolgen voor de hele wereld. Zulke blokken werken mondiaal aan vergroting van hun invloedsferen, onder andere door hun militaire capaciteit uit te breiden en conflicten aan te gaan en uit te vechten. Een dergelijke ontwikkeling moet hoe dan ook voorkomen worden.	- - - - -30 - - - -
In plaats van te kiezen voor versterking van het blokdenken, is het verstandiger om te investeren in internationale samenwerking op basis van gelijkwaardigheid en wederzijds belang. Dit maakt het belangrijk om een proces van sociale globalisering op gang te brengen, dat een alternatief vormt voor het huidige globaliseringproces waarin het recht van de sterkste prevaleert. Tussen landen en volken dienen rechten en plichten evenwichtig gespreid te zijn.	-35 - - - -
Een verregaand hervormde en gedemocratiseerde Verenigde Naties behoort een hoofdrol in dit veranderingsproces te spelen. Een toenemende betrokkenheid van burgers bij mondiale instituties en ontwikkelingen is daarbij van levensbelang. Samenwerkingsverbanden als de EU, de NAVO, de Raad van Europa, de OVSE en de VN zijn te belangrijk om aan regeringen, politici, militairen en ondernemingen te worden overgelaten. Als burgers moeten we zelf bedenken welke ontwikkelingen wij gewenst en ongewenst vinden en wat we eraan kunnen doen om onze toekomst vorm te geven.	-40 - - - - -45 -
Samenwerken onder democratisch toezicht	-
Omdat de Europese Unie zoveel zeggenschap heeft gekregen over allerlei belangrijke beleidsterreinen, is het belangrijk dat de Brusselse besluitvorming goed gecontroleerd wordt. Daar mankeert het nu aan. Ondoorzichtigheid en achterkamertjespolitiek zijn eerder regel dan uitzondering. De macht van	- - -50

de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank en de Europese Raad moet worden verminderd, terwijl de zeggenschap van het gekozen Europees Parlement juist moet worden vergroot.	-1
Volksvertegenwoordigers kunnen namelijk door hun kiezers naar huis worden gestuurd, terwijl de regeringsleiders en ministers die achter de Europese schermen opereren veel moeilijker aan te pakken zijn.	-
We moeten niet de illusie koesteren dat het Europees Parlement de nationale parlementen kan vervangen. Zolang 'Europese' burgers niet bestaan, kan een 'Europese' democratie niet uitgroeien tot een volwaardig alternatief voor onze nationale democratie. In plaats van daar op in te zetten, kunnen we ons beter sterk maken voor het versterken van de democratie in ons eigen land. Als we dat niet doen lopen we het risico dat de democratische en sociale rechten waarvoor in Europa hard en lang gestreden is, steeds verder uitgehold worden.	-5
De afgelopen twintig jaar kenmerken zich door een steeds snellere overdracht van bevoegdheden door nationale overheden aan 'Europa'. Nu al is de meerderheid van de Nederlandse wetten gebaseerd op Europese richtlijnen. Dat pakt soms goed, maar andere keren ook helemaal fout uit. Europese samenwerking is absoluut nodig, maar dat is iets anders dan een Europese Unie die onafhankelijke landen de les voorschrijft en regels oplegt die tégen de wens van een meerderheid van de burgers ingaan. De huidige pretenties van de Europese Unie zijn te groot en daarom gevaarlijk. Steeds meer mensen verzetten zich dan ook terecht tegen een 'Verenigde Staten van Europa' dat van bovenaf opgelegd wordt. Het is dan ook niet vreemd dat het wantrouwen in 'Brussel' de afgelopen jaren alleen maar groter geworden is.	-10
	-
Geen neoliberale Europese superstaat	-15
Niet alleen het tempo, maar ook de richting waarin de Europese Unie zich beweegt, is verkeerd. De Unie zoals die zich de afgelopen twintig jaar ontwikkeld heeft, is er niet op de eerste plaats voor de burgers maar voor Europese bedrijven die internationaal opereren. De voordelen die de Europese schaalvergroting biedt, komen vooral die bedrijven ten goede. Op democratisch en sociaal terrein worden door nationale regeringen veel verslechtingen doorgevoerd met het argument dat 'het moet van Brussel'. Dat begon al in het begin van de jaren '90 toen de ingrepen in de Nederlandse sociale zekerheid (onder andere WAO) op die manier 'verkocht' werden door de toenmalige regering. Ook de uitverkoop van nutsbedrijven voor gas en elektriciteit worden door Brussel gedictieerd. En zo zal het openstellen voor particuliere investeerders van de gezondheidszorg, het onderwijs en de wetenschap en het openbaar vervoer binnenkort waarschijnlijk gelegitimeerd worden door te wijzen op de noodzaak om de internationale concurrentiepositie van Europa te versterken.	-20
Het onlangs stukgelopen onderhandelingsproces om tot een Europese Grondwet te komen, is de meest recente, te snelle en ondoordachte stap om een federatief Europa te vormen waarin ons land een kleine, machteloze provincie wordt. Wanneer we de huidige trend niet weten te stoppen, dreigt onze publieke sector in de nabije toekomst volledig opengesteld te worden voor op winst gerichte bedrijven. Daarmee zou de sociale tweedeling in heel Europa een feit zijn. Maar veel burgers verzetten zich tegen een Europese Unie waarin de belangen van burgers volstrekt ondergeschikt worden gemaakt aan die van grote bedrijven. Eenzelfde weerstand bestaat er tegen het onderbrengen van ons buitenlands beleid bij de Europese Unie en het integreren van ons leger in een Europees leger, waar wij nauwelijks zeggenschap over zullen hebben.	-25
Als we die ontwikkelingen willen stoppen en Europa een andere en betere kant op willen sturen, moeten we daar nú voor kiezen.	-30
	-
	-35
	-40
	-45
De SP in het Europees Parlement	-
De SP stelt zich tot taak om een heldere stem te geven aan al die kritische burgers die internationale samenwerking als middel zien om tot vrede, veiligheid en welvaart voor iedere wereldburger te komen.	-50

Binnen het Europees Parlement geeft de SP tegengas tegenover diegenen die streven naar een Europese superstaat waarbinnen burgers weinig te zeggen hebben en grote landen en transnationale ondernemingen de dienst uitmaken.	-1
We doen dat onder het motto : Europese samenwerking ja, Nederland opheffen nee.	-
Daarbij werken we binnen en buiten het parlement met iedereen samen die er ook zo over denkt. We gebruiken onze aanwezigheid in het parlement om de opvattingen en wensen te verwoorden van vakbonden, consumentenorganisaties, milieuactivisten, internationale solidariteits- en vredesbewegingen. We ondersteunen de strijd voor meer democratie en sociale rechten en proberen slechte ontwikkelingen af te remmen en te blokkeren. Natuurlijk zijn wij ons ervan bewust dat onze invloed beperkt is. Dat maakt ons echter niet minder vastbesloten om door te gaan. Hopelijk met meer steun van de Nederlandse kiezers die onze eurokritische opstelling delen en zich herkennen in ons streven naar vrede en sociale rechtvaardigheid.	-5
	-
	-
	-15
	-
	-
	-
	-20
	-
	-
	-25
	-
	-
	-30
	-
	-
	-35
	-
	-
	-40
	-
	-
	-45
	-
	-
	-50

Naar een beter Europa

Hieronder geven we in ruim 50 voorstellen aan hoe een beter Europa er volgens ons uitziet: een Europa, waarin doelmatig samengewerkt wordt ter bescherming van democratische en sociale rechten, de publieke sector en onze leefomgeving. En waarmee wereldwijde vrede en duurzame welvaart centraal staan in plaats van kortzichtig eigenbelang.¹

I. Democratie

I-1. Net zoals we dat in ons eigen land willen, streven we er in het Europa van de toekomst naar om de economie gaandeweg onder democratische controle te brengen. Daarom wordt er vanaf nu een volstrekt andere koers ingeslagen. Grote ondernemingen en grote landen zijn niet langer bepalend wat betreft de samenwerking in Europa. Niet het belang van een minderheid maar van de meerderheid is voortaan het uitgangspunt bij verdergaande Europese samenwerking.

Het huidige Europa is een neoliberaal Europa, dat de lidstaten dwingt om de vrijheid voor ondernemingen te vergroten ten koste van de democratische controle, de sociale rechten en de publieke sector. In naam van de vrijheid wordt dwang uitgeoefend om de economie te liberaliseren, te dereguleren en te privatiseren. Op die manier wordt vrije concurrentie tot het allerhoogste doel verheven.

De Europese Unie grijpt diep in op de binnenlandse politiek van de aangesloten staten. Vanuit Brussel pompt zij geld rond tussen de lidstaten om zich met het beleid van landen, provincies en gemeenten te kunnen bemoeien. Zij dwingt tot privatisering van overheidsbedrijven en het wegbezuinigen van overheidstaken. We hebben dat gezien bij nutsbedrijven die belangrijke voorzieningen als gas- en elektriciteitsproductie en -distributie verzorgen, en bij de postdiensten. Diezelfde Unie dwingt ons om gezond vee massaal af te slachten in plaats van het preventief in te enten tegen mond- en klauwzeer. Daarbij biedt de Unie geen oplossing voor problemen waarvoor mensen in Europa wel een oplossing verwachten, zoals vormen van grensoverschrijdende milieuvervuiling en toenemende sociale ongelijkheid. Die problemen nemen binnen de Europese Unie eerder toe dan af.

De huidige Europese Unie roept tegenkrachten op die wél opkomen voor meer democratie, milieu, solidariteit, vrede, mensenrechten, publieke dienstverlening en consumentenbescherming. Zij laten voortdurend zien wat er mis gaat, bieden op onderdelen van het EU-beleid tegenspel en ontwikkelen beleidsalternatieven. Zulke vormen van kritische betrokkenheid bij Europa moeten ook in Nederland versterkt worden.

I-2. We zorgen ervoor dat 'europeanisering' niet langer leidt tot aantasting van de positie van de nationale parlementen. Op nationaal niveau wordt de democratie immers het beste gewaarborgd. Op Europees niveau komt er meer zeggenschap voor het Europees Parlement en minder voor de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank, de Europese Raad en de invloed van de grote landen daarbinnen. Zolang er overigens geen 'Europese' burgers zijn kan, noch mag het Europees parlement de rol van de nationale parlementen overnemen.

Het ontstaan van de EU heeft de positie van de nationale parlementen van de lidstaten en van zelfbesturende gebieden binnen de lidstaten ernstig ondermijnd. Vanuit Brussel worden parlementen

1 Meer voorstellen zijn terug te vinden in ons nationale actieprogramma 'Eerste weg links'. De algemene visie van de SP is te vinden in ons beginselprogramma 'Heel de mens'. Beide documenten staan op www.sp.nl

en regeringen namelijk wettelijk verplicht om EU-richtlijnen binnen twee jaar in nationale wetgeving om te zetten.	-1
De uitbreiding van bevoegdheden van de EU is ten koste gegaan van de zeggenschap van nationale parlementen en regeringen van de lidstaten. Voor een belangrijk deel zijn die overgedragen bevoegdheden terecht gekomen bij niet of nauwelijks controleerbare instanties als de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank en de Europese Raad. De bevoegdheden van het Europees Parlement zijn echter zeer beperkt, zodat in dit verband van een 'democratisch tekort' gesproken wordt.	-
	-
I-3. De nationale democratie wordt voortaan beter beschermd door de lidstaten van de Europese Unie. Binnen de lidstaten wordt naleving van internationale verdragen op het gebied van de mensenrechten en de rechtstaat uitgangspunt van beleid binnen alle lidstaten.	-10
De 'Kopenhagen-criteria', die opgesteld zijn om het democratische gehalte van mogelijke nieuwe EU-lidstaten te toetsen, dienen ook door landen die al deel uitmaken van de Unie volledig nageleefd te worden. Lidstaten die zich schuldig maken aan inbreuken op de democratische rechten van hun inwoners, dienen in EU-verband aangepakt te worden.	-15
	-
I-4. Nationale parlementen krijgen meer zeggenschap over toepassing op hun grondgebied van door de Europese Unie vastgesteld beleid. Zelfstandige landen horen immers niet ondergeschikt te worden gemaakt aan de Unie, maar moeten het recht hebben om bij ingrijpende kwesties hun eigen beleidskeuzes te maken. Nationale regelingen inzake kwesties die de persoonlijke levenssfeer betreffen, worden voortaan door de Europese Unie gerespecteerd (waaronder gelijkberechtiging ongeacht seksuele geaardheid, regelingen inzake adoptie, abortus en euthanasie en regels inzake het gebruik van genotsmiddelen). Prioriteit wordt gegeven aan beleid dat gericht is op volwaardige maatschappelijke participatie van groepen die binnen de samenleving en de arbeidsmarkt specifieke problemen ondervinden, waaronder gehandicapten.	-20
Via de Europese Raad proberen de regeringen van grote lidstaten hun invloed uit te breiden ten koste van kleine lidstaten, de Europese Commissie en het Europees Parlement. Dat brengt het risico met zich mee dat Europese regelgeving steeds meer bepaald wordt door de grote landen in Europa. Daarmee samenhangend groeit het risico dat de burgers van de lidstaten opgezadeld worden met slecht smakend eenheidsworstbeleid, dat tekort doet aan de veelkleurigheid en veelvormigheid binnen Europa.	-30
	-
I-5. Het Europees Parlement beslist zelf over zijn vestigingsplaats – en kiest bij voorkeur voor Brussel. De uitgaven voor salarissen en reiskosten van het Europees Parlement worden aanzienlijk verminderd.	-35
Er bestaat geen reden om het Europees Parlement afwisselend te laten vergaderen in Straatsburg en in Brussel, twee enorme gebouwen te onderhouden, voortdurend enorme hoeveelheden documenten te verslepen, en parlementsleden, ambtenaren en tolken voortdurend heen en weer te laten trekken. De enorme salarisverhoging die de leden van het Europees Parlement zichzelf in 2003 hebben toegedacht in de vorm van een statuut voor de leden van het EP en een reiskostenregeling die een veelvoud van de werkelijke onkosten bedraagt, moet worden teruggedraaid.	-40
	-
	-45
	-
	-
	-
	-50

II. Sociale rechtvaardigheid en transparantie	-1
II-1. Het brede euro-optimisme in de politiek botst met het grote euroscepticisme onder veel Europese burgers, ook in Nederland. Een meer realistische opstelling van de politiek is nodig om te voorkomen dat de kloof tussen de Europese politiek en de burgers van de lidstaten nog groter wordt. Verdergaande samenwerking in Europa zal niet langer leiden tot verdergaande vervreemding tussen burger en bestuur maar juist gericht zijn op bestuur op maat. Dat betekent: zo dicht mogelijk bij de burger.	-5
Bewonderaars van en belanghebbenden bij de Europese Unie herinneren graag aan het volslagen verdeelde Europa van vóór 1940, waarin staten erop uit waren elkaar's grondgebied en economische hulpbronnen in te pikken en grensregio's onleefbaar werden door verwaarlozing, afvalbergen, militaire versterkingen, slechte voorzieningen en moeilijk te passeren douaneposten. Dat we dat verdeelde Europa achter ons hebben gelaten, is van groot belang.	-10
Vandaag de dag moeten we echter oppassen dat we niet doorslaan naar een Europese superstaat, waarin de belangen van burgers en volken in het nauw komen door toedoen van grote landen en grote ondernemingen. Grootschalig, van boven opgelegd, beleid ertoe leidt mensen zich niet meer betrokken voelen bij politieke besluitvormingsprocessen.	-15
II-2. De bevolking van Europa heeft vooralsnog geen behoefte aan verdere federalisering van de Europese Unie. Eventuele invoering van een Europese grondwet moet de bekroning van samenwerking van onderop zijn. Progressieve krachten hebben geen behoefte aan een van bovenaf opgelegde constitutie, waarin lidstaten het vrije marktbeleid en de militarisering van de Unie dwingend krijgen opgelegd.	-20
De burger, die wel Europese samenwerking wil om grensoverschrijdende ergernissen en gemeenschappelijke grootschalige problemen op te lossen, heeft nooit gevraagd om de vorming van een superstaat met bijbehorende munt, buitenlandse politiek, militaire macht en grondwet. De EU gaat steeds meer lijken op een 'Verenigde Staten van Europa', waarbinnen lidstaten verplichtingen krijgen opgelegd die diep ingrijpen in hun binnenlandse politiek.	-25
II-3. De belangen van burgers, in hun hoedanigheid als inwoner, werknemer, consument, uitkeringsgerechtigde en gebruiker van publieke diensten, staan vanaf nu centraal in het beleid van de Europese Unie. Dat vereist een andere koers, waaronder een ander monetair beleid dan de afgelopen tijd gevoerd is. Het eerder overeengekomen stabiliteitspact is de uitdrukking van een beleid dat te sterk gericht is op monetaire en te weinig op sociale stabiliteit. In het Europa van de toekomst kiezen we bovenal voor die sociale stabiliteit: we streven naar volledige werkgelegenheid, opbouw en uitbouw van een goed sociaal stelsel en een sterke publieke sector.	-30
Elf van de vijftien EU-lidstaten hebben in 2002 een gemeenschappelijke munt ingevoerd, de euro. De inwoners van Nederland hebben zich daarover op geen enkele manier uit mogen spreken. De euro is ons vooral aangeprezen met het argument dat de munt gemakkelijk is als je in andere aangesloten landen op vakantie gaat. De werkelijke reden was het voordeel dat het Europese bedrijfsleven erbij heeft. Voor de burgers leidde de invoering van de euro tot ongekende bezuinigingen in de publieke sector en de sociale zekerheid om aan de criteria van het overeengekomen Stabiliteitspact te voldoen. Daarnaast ging de komst van de euro met veel extra prijsverhogingen gepaard.	-40
II-4. De Europese Centrale Bank legt voortaan verantwoording af aan het Europees Parlement en aan de parlementen van de staten die de euro hebben ingevoerd.	-45
In de huidige situatie is de ECB-directie de kleinste heersende elite sinds de Middeleeuwen. Haar leden worden bijeengehaald uit de bovenste lagen van één enkele beroepsgroep: zij zijn geen	-50

vertegenwoordigers van vakbonden, middenstanders of boeren, zelfs geen juristen, ingenieurs of wetenschappers, maar alleen bankiers.	-1
Na de invoering van de euro worden vitale economische beslissingen niet langer genomen door ministers die verantwoording moeten afleggen aan de bevolking maar door de directieraad van een ongekozen Europese Centrale Bank (ECB) in Frankfurt. De ECB heeft daardoor een geweldige invloed op het beleid ten aanzien van inkomens, collectieve voorzieningen en milieu. De ECB moet politiek gestuurd en gecontroleerd worden.	-5
II-5. Nu de Europese Unie wordt uitgebreid met tien nieuwe lidstaten, wordt voorrang gegeven aan het intensiveren van de samenwerking binnen het Unie-gebied en aan het bevorderen van de welvaart en het welzijn daarbinnen. Wat betreft het perspectief van 'verdieping' van de samenwerking maakt de EU een pas op de plaats.	-10
De Europese Unie gaat op effectieve en sociaal verantwoorde wijze maatregelen nemen om de spanning tussen Oost en West over kwesties als economie en werkgelegenheid zo snel mogelijk weg te nemen. Vrije marktwerking wordt niet zó ruim geaccepteerd dat mensen erdoor worden gedwongen hun land te verlaten, om elders in de Unie werk te vinden.	-15
Zolang Oost-Europese lidstaten goedkope landbouw- en mijnbouwproducten naar West-Europese lidstaten exporteren en vanuit die landen dure, hoogwaardige technologie moeten importeren, zijn ze in het nadeel. Op die manier dreigt Oost-Europa het arme achtererf van West-Europa te worden, wat ertoe zal leiden dat de arbeidsmigratie richting West-Europa toe zal nemen en sommige bedrijven hun activiteiten van west naar oost zullen verplaatsen.	-20
De EU heeft daar geen antwoord op zolang zij uitgaat van de werking van de vrije markt en de besteding van het geld uit structuurfondsen niet verandert.	-25
II-6. Financiële bijdragen van de Europese Unie of de Europese Investeringsbank voor nieuwe en toekomstige lidstaten worden voortaan gericht op het welzijn van de meerderheid van de bevolking en verbetering van het leefmilieu. Ze mogen niet langer bijdragen aan het vergroten van de sociale ongelijkheid of het aantasten van natuur en landschap.	-30
In de tien nieuwe EU-lidstaten ligt het gemiddelde inkomen per hoofd van de bevolking tussen de eenderde en tweederde van het huidige EU-gemiddelde. In Oost-Europa zijn de afgelopen tien jaar veel fabrieken opgekocht door West-Europese ondernemers die er, al dan niet door bedrijfssluitingen, op uit zijn hun marktaandeel uit te breiden.	-35
Nieuwe investeringen vinden vooral plaats in banken, hotels, luxe winkels, autosnelwegen en luchthavens, waarvan vooral westerse zakenlieden en de kleine groep van nieuwe rijken profiteren. In veel gevallen staan de nieuwe lidstaten al jarenlang onder curatele van de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds, waardoor het beleid op sociaal en milieu vlak er bekaaid afkomt en achterblijft bij de in de EU geldende normen.	-40
Door belastingverlagingen door te voeren voor bedrijfswinsten en de hogere inkomens proberen regeringen van de nieuwe lidstaten investeerders aan te trekken. Vooralsnog wordt een groot deel van de bevolking van die landen echter getroffen door de afbraak van sociale voorzieningen als publieke diensten, minimumlonen en -uitkeringen en ontslagbescherming. Natuur en milieu staan vaak onder druk door open mijnbouw, winning van delfstoffen met agressieve chemicaliën en de aanleg van autosnelwegen dwars door onvervangbare natuurgebieden. Deze race naar beneden om investeerders aan te trekken is in het nadeel van alle Europeanen en dient daarom gestopt te worden.	-45
	-50

II-7. Er komt meer aandacht voor de rechten en voorzieningen van grensbewoners.	-1
Inwoners van grensstreken zijn altijd benadeeld doordat zij minder voorzieningen hadden, afgesneden waren van goede verbindingen 'aan de andere kant' en hun leefomgeving vaak gebruikt werd als opbergplek voor alles waarvoor men elders in het land geen plaats wou inruimen.	-
Door het ontstaan van de EU hebben veel binnengrenzen hun betekenis verloren, waardoor de mobiliteit van mensen en goederen is toegenomen. Tegelijk zijn er nieuwe problemen ontstaan die door de EU niet worden opgelost. In een groot deel van het Nederlandse grensgebied bestaat bijvoorbeeld veel minder openbaar vervoer dan vroeger. Meer mensen kunnen het zich nu veroorloven om aan de ene kant van de grens te wonen en aan de andere kant te werken, maar zij zien zich vaak geconfronteerd met problemen op het gebied van belastingen, sociale zekerheid, pensioenrechten en zorgvoorzieningen. In gebieden die gebukt gaan onder grensoverschrijdende criminaliteit, ontbreekt het vaak aan voldoende politie.	-5
Ook binnen het stelsel van open grenzen blijft het aantrekkelijk om bepaalde vormen van overlastgevende bedrijvigheid te concentreren aan de grenzen. Zo is aan de grens in Noord-Limburg een luchthaven (Laarbruch) gebouwd, die in Nederland geluidsoverlast veroorzaakt. Duitse bruinkoolwinning nabij de grens gaat gepaard met het wegpompen van grondwater en leidt tot verdroging aan de Nederlandse kant. Aan de zeegrens in het Dollard-gebied in Groningen staat het Duitse vissers vrij een in Nederland gelegen mosselbank leeg te vissen.	-10
	-
	-
	-15
	-
	-
	-
II-8. Migranten krijgen in beginsel overal in de Europese Unie gelijke rechten; voor migranten komen er voldoende voorzieningen om snel en verantwoord te integreren.	-20
In de meeste EU-lidstaten hebben niet genationaliseerde migranten geen recht op deelname aan gemeenteraadsverkiezingen. Hun mogelijkheid om te reizen binnen de EU is jarenlang beperkt op grond van hun nationaliteit. De betaling voor gelijkwaardig werk blijft vaak achter bij de salarissen van autochtone inwoners. Vaak wonen zij bijeengepropt in overbevolkte, verwaarloosde stadswijken en worden zij weggehouden uit andere woongebieden.	-
	-
	-
	-25
	-
	-
II-9. Er komen maatregelen die de bewoners langs de buitengrenzen van de EU zo veel mogelijk beschermen tegen vrijheidsbeperkingen, het inperken van hun leefomgeving en andere nadelen van Fort Europa.	-30
De Europese Unie probeert vluchtelingen, arbeidsmigranten en smokkelaars tegen te houden aan de buitengrens. Bewoners langs de nieuwe buitengrenzen van de EU zien een nieuw soort 'ijzeren gordijn' in hun woongebied ontstaan, waardoor zij worden afgesneden van familie, vrienden, voorzieningen en collega's aan de andere kant van de grens. Om te voorkomen dat deze mensen de grote verliezers van het uitbreidingsproces worden, dienen daartoe gepaste maatregelen te worden genomen.	-
	-
	-
	-
	-35
	-
	-
II-10. De ontwikkeling van de EU tot autoritaire superstaat wordt gekeerd. Het Europees arrestatiebevel gaat op de helling en lidstaten worden niet langer verplicht om hun onderdanen uit te leveren aan staten met een minder zorgvuldige rechtspleging. De rechten van burgers van lidstaten worden volledig gerespecteerd en persoonsgegevens worden niet langer doorgegeven aan landen buiten de Unie. De tendens dat EU-lidstaten het niveau van hun rechtstaat bijstellen naar een lager Europees gemiddelde, wordt gestopt.	-40
Het wereldwijde Brits-Amerikaans afluistersysteem Echelon kon tientallen jaren functioneren voordat het Europees Parlement er serieus aandacht aan besteedde en toe moest geven dat het een flagrante schending van de privacy van burgers en bedrijven vormde. Dergelijke praktijken nemen eerder toe dan af. Onder druk van de VS slaan lidstaten van de Europese Unie momenteel elektronisch dataverkeer op in het kader van de 'oorlog tegen het terrorisme'. In strijd met haar eigen privacybeleid staat de Europese Unie toe dat Europese vliegtuigmaatschappijen gegevens van ruim 10 miljoen passagiers aan de Amerikaanse douane- en immigratiedienst doorspelen.	-
	-45
	-
	-
	-
	-
	-50

II-11. Er komt snel een parlementaire enquête naar de jarenlange fraudes bij het statistisch bureau Eurostat. Ook andere vormen van machtsmisbruik binnen de Europese Unie worden voortaan snel en effectief aangepakt.

Het statistisch bureau Eurostat werkte met een dubbele boekhouding, met niet bestaande contracten, sluisde geld naar geheime bankrekeningen en voerde een aantoonbaar dubieus aanbestedingsbeleid.

Commissievoorzitter Prodi moest onder druk van het Europees Parlement toegeven dat er bij Eurostat voor minstens 5 miljoen Euro gefraudeerd was.

Ondanks het feit dat de Europese Commissie volhoudt dat er weinig bijzonders aan de hand was, blijken de misstanden bij Eurostat niet op zichzelf te staan; fraude en nepotisme zijn eerder regel dan uitzondering binnen de Europese instellingen. Per jaar wordt er naar schatting voor 1 miljard euro gefraudeerd.

Het fraudebestrijdingbureau OLAF werkt bureaucratisch, is niet onafhankelijk en transparant en boekt nauwelijks resultaten. Klokkenluiders worden bedreigd in hun carrière, terwijl fraudeurs coulant worden behandeld. Zonder openbare parlementaire enquête door het Europees Parlement en zonder ingrijpende maatregelen, blijft dit Europa van de zakkenvullers voortbestaan.

III. Economie

III-1. In lijn met de wens van de vakbonden wordt voortaan in de hele Europese Unie gewerkt onder de in het betreffende land geldende arbeidsvoorwaarden. De Europese arbeidsbescherming wordt verbeterd, in plaats van de regelgeving tot het Europese gemiddelde terug te brengen, zoals in Nederland gebeurt. Werknemers van Europese bedrijven krijgen het recht een Europese ondernemingsraad te kiezen.

Een gegarandeerd inkomen voor mensen die geen werk hebben of niet kunnen werken en toegang tot basisvoorzieningen als gezondheidszorg en huisvesting, zijn eisen van beschaving. Investerings in sociaal beleid staan momenteel onder druk door het streven van de EU om zowel overheidsuitgaven als belastingen te verlagen. Door dit beleid raken een toenemend aantal mensen in de knel. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de zwakste groepen aan de verkeerde kant van de streep uitkomen; het aantal daklozen, bedelaars, psychisch verwarde mensen en verslaafden groeit.

Wat betreft werknemers uit goedkope lidstaten die op basis van onderaanneming, detachering en dergelijke in andere EU-lidstaten werkzaam zijn, moet het 'werklandbeginsel' worden toegepast; werknemers vallen ongeacht de lidstaat waaruit zij afkomstig zijn onder de arbeidsvoorwaarden die in het betreffende land gelden.

Arbeidsbescherming binnen de Europese Unie mag niet leiden tot verslechtingen binnen specifieke lidstaten. 'Harmonisatie' van sociale rechten waarbij een 'Europees gemiddelde' als richtinggevend wordt beschouwd, moet dan ook ten stelligste worden afgewezen.

In het kader van de gewenste spreiding van macht, dienen werknemers van bedrijven die in meerdere lidstaten vestigingen hebben, het recht te krijgen om een Europese ondernemingsraad te kiezen.

III-2. Afbouw van sociale voorzieningen en overdracht van zeggenschap daarover aan de EU is niet in het belang van de Europese burgers. Deze voorzieningen worden daarom opgetrokken naar het hoogst bereikte niveau.

Binnen de EU lopen de voorzieningen voor werkloosheid, arbeidsongeschiktheid en pensioen sterk uiteen. Sommige landen, waaronder Nederland en de Scandinavische landen, liepen in het verleden voorop. Andere, waaronder Griekenland en Portugal, hadden daar de financiële middelen niet voor of hadden rechtse regeringen die daar geen prioriteit aan gaven. De laatste jaren worden de verschillen die er op dit vlak tussen de verschillende EU-lidstaten bestaan, door ondernemingen en bezuinigingsgezinde regeringen misbruikt om flink te snijden in het voorzieningenniveau dat binnen de meest welvarende landen geldt.

Niet alleen in de rijkere, maar ook in de armere Oost- en Zuid-Europese landen wordt zwaar bezuinigd op sociaal beleid. Mede daardoor leeft in Europa nu bijna 20 procent van de bevolking in armoede.

Zowel het sociaal-economische beleid van de EU als de bezuinigingsdrift binnen de afzonderlijke lidstaten leiden ertoe dat het jarenlang vanuit de vakbeweging gepropageerde 'Sociaal Europa' steeds verder uit het zicht raakt.	-1 - - -
III-3. Handhaving van een algemeen waardevast ouderdomspensioen voor iedereen is noodzakelijk; het risicodragend maken van aanvullende pensioenen ten dienste van de kapitaalmarkt wordt afgewezen.	-5 - -
Een beperkt aantal landen, waaronder Nederland, heeft in toereikende mate gespaard voor een algemeen pensioen voor ouderen. Andere EU-lidstaten hebben een slechte voorziening of betalen de overheidspensioenen grotendeels uit de lopende jaarbegrotingen. Dat brengt het risico met zich mee dat een tekort aan overheidsfinanciën onmiddellijk kan leiden tot verlaging van uitkeringen of van inflatoire financiering van oplopende pensioenlasten. Wanneer één land binnen het eurogebied dergelijke beleidsmaatregelen neemt, heeft dat automatisch gevolgen voor de monetaire stabiliteit in andere lidstaten.	- - -10 - - -
Het beleid van de EU is er op gericht om het stelsel van algemene pensioenen te beperken, zowel door de uitkeringen te verlagen als door de pensioengerechtigde leeftijd te verhogen. Diegenen die zich een hoger pensioen kunnen permitteren, zijn aangewezen op particuliere bedrijven die tegen relatief hoge kosten individuele levensverzekeringen afsluiten. Door het bij pensioenfondsen bij elkaar gespaarde maatschappelijk vermogen als risicodragend kapitaal ter beschikking te stellen aan particuliere ondernemingen, groeit het risico dat dit geld uiteindelijk niet of in onvoldoende mate beschikbaar komt voor de mensen die ervoor hebben gespaard.	-15 - - - - -20 - -
III-4. Naleving van de rechten die voortvloeien uit gelijkstelling van in de verschillende Europese landen uitgereikte diploma's, worden gegarandeerd.	- -
De EU doet veel om een jonge generatie te betrekken bij projecten die een band moeten leggen tussen Europese eenheid, ideeën over vooruitgang en de perspectieven van jongeren. In plaats van europropaganda te bedrijven, moet de Europese Unie meer werk maken van het garanderen van de gelijkstelling van diploma's die feitelijk gelijkwaardig zijn. Daarmee wordt tegengegaan dat bezitters van buitenlandse diploma's in landen als Frankrijk en Italië uit het onderwijs worden geweerd of binnen bepaalde beroepen onder worden betaald.	-25 - - - - -30 -
III-5. Geregistreerde havenarbeiders worden wettelijke beschermd tegen de inzet van onderbetaalde werkers. Schepen die ten onrechte onder goedkope vlag varen, worden voortaan uit Europese havens geweerd. Havens waar de lonen en arbeidsomstandigheden ernstig te wensen overlaten, worden hard aangepakt.	- - -35
In Europese havens is tot nu toe door een lange strijd van de vakbonden en van gemeentebedrijven voorkomen dat er zogenaamde goedkope 'ports of convenience' konden ontstaan. Dit zijn havens met een stelsel van arbeidsbeloning, veiligheid en milieubescherming, dat voortdurend onder druk staat. In deze havens bestaat alleen tijdelijk werk, dat vuil en onveilig is en vooral ongeschoolde arbeidskrachten aantrekt.	- - - -40
De Europese Commissie is voorstander van de liberalisering van diensten en heeft daartoe beleidsvoorstellen uitgewerkt. De havenwerkers kwamen daar echter tegen in verzet en boekten in 2003 een historische overwinning door de liberalisering van havendiensten tegen te houden. De SP, die de havenwerkers ondersteunde, vindt dat de Europese Unie zich in moet zetten voor het naleven van Conventie 137 van de International Labour Organisation, waarin minimumstandaards voor havenwerk zijn opgenomen. Ook dient deze regelgeving vastgelegd te worden in nationale havenwetten.	- - - -45 - - -50

III-6. De lidstaten van de Europese Unie zorgen voor een gelijkmatige ontwikkeling van de werkgelegenheid in hun landen. Tegelijkertijd maakt de Unie beleid dat erop gericht is de arbeidsmigratie van hooggeschoolde mensen uit ontwikkelingslanden naar Europa tegen te gaan. Bij de bestrijding van illegale arbeid wordt prioriteit gegeven aan het bestraffen van malafide werkgevers en koppelbazen. Tegen mensenhandel en gedwongen prostitutie van vooral vrouwen en kinderen, wordt hard opgetreden.	-1 - - - -5 -
Het ontstaan van één Europese markt dreigt te leiden tot een concentratie van werken en wonen in enkele, gunstig gelegen gebieden, en tot het achterop raken van andere regio's. Indien lidstaten vrezen dat hun arbeidsmarkt ernstig verstoord raakt ten gevolge van de komst van werknemers uit de nieuwe lidstaten, staat het hen vrij restrictieve beleidsmaatregelen te nemen.	- - - -10
Illegale arbeid dient vooral bestreden te worden door op te treden tegen mensenhandelaren, koppelbazen en werkgevers die gebruik maken van illegale arbeid. Aan de slachtoffers van mensenhandel dient door lidstaten passende bescherming geboden te worden.	- - -
Het aantrekken van werknemers van buiten de Europese Unie mag niet ten koste gaan van de werkgelegenheid van de burgers van de lidstaten. Verder dient er een actief beleid ontwikkeld te worden om de 'braindrain' vanuit ontwikkelingslanden tegen te gaan. De betreffende landen hebben hun hoog gekwalificeerde arbeidskrachten dringend nodig voor de ontwikkeling van hun eigen economie en samenleving.	- -15 - - -
III-7. Monopolievorming van grote computerbedrijven in de Europese Unie wordt vanaf nu tegengegaan.	-20 -
In de VS proberen grote computerbedrijven al jarenlang te voorkomen dat hun vindingen op het gebied van software vrij gebruikt worden door individuele gebruikers en kleine bedrijven. Ze bouwen technische beperkingen in, binden kopers aan beperkende contracten, eisen enorme schadevergoedingen van overtreeders en verlangen van de overheid wettelijke bescherming. Ook in Europa proberen deze bedrijven hun monopolies op een dergelijke manier te beschermen. Zowel door beleidsmaatregelen als door het bevorderen van het gebruik van open source-software dient deze ontwikkeling tegen te worden gegaan.	- - - -25 - - -
III-8. De inzet van EU-fondsen wordt beperkt tot een solidariteits- en ontwikkelingsbijdrage voor de zwakste en meest kwetsbare gebieden, waarbij de prioriteit gegeven wordt aan publieke voorzieningen, milieuzorg, bestaanszekerheid en het verschaffen van noodhulp bij natuurrampen.	-30 - - -
Een aanzienlijk deel van de EU-begroting wordt besteed aan fondsen die bestemd zijn voor verschillende vormen van regionale ontwikkeling. Een groot deel van die middelen wordt rondgepompt tussen de rijkste lidstaten. In feite is het een sigaar uit eigen doos want dit geld is eerder onttrokken aan nationale fondsen ten behoeve van lagere overheden, zoals in Nederland het Gemeentefonds en het Provinciefonds.	- -35 - -
Andere fondsen, vooral de cohesiefondsen, zijn opgezet als vorm van interne ontwikkelingshulp voor landen en regio's binnen de EU die met achterstanden of nadelige omstandigheden kampen. Dat geldt bijvoorbeeld voor gebieden met veel nieuwkomers, moeilijk toegankelijke berggebieden en afgelegen eilanden. Fondsen die voor dit doel aangewend worden, kunnen vanuit het oogpunt van Europese solidariteit wel waardevol zijn. Helaas worden deze fondsen nog te vaak besteed aan grote prestigeprojecten zonder de armoede en het gebrek aan openbare voorzieningen in de betreffende gebieden aan te pakken.	- -40 - - -45 - - - -50

III-9. De Europese Unie gaat zich hard maken voor de snelle invoering van een belasting op flitskapitaal (Tobin-tax), opheffing van het bankgeheim en het aanpakken van belastingparadijzen.	-1
Belastingen zijn in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de afzonderlijke lidstaten van de EU en dat moet zo blijven. Het zijn vooral ondernemingen die in meerdere landen actief zijn, die profijt hebben bij het vervagen en verdwijnen van nationale grenzen en van krachtige overheden die belastingen heffen en beperkingen opleggen aan bedrijven.	-5
Door grootschalige muntspeculatie is er de afgelopen decennia een enorme hoeveelheid flitskapitaal ontstaan, dat de stabiliteit van het internationale financiële stelsel ondermijnt en de stabiliteit van vooral economisch zwakke landen bedreigt. Door invoering van een Tobin-tax, een minimale belastingheffing op de handel in valuta, dient deze negatieve ontwikkeling te worden geremd.	-10
Daarnaast dienen belastingparadijzen, die door postbusfirma's, dictators en georganiseerde criminaliteit worden gebruikt om geld wit te wassen en de belasting te ontduiken, hard aangepakt te worden.	-
	-15
IV. De Publieke Sector	-
	-
IV-1. De liberalisering en privatisering binnen de elektriciteitssector wordt stopgezet. Dit proces vormt namelijk een bedreiging voor een betrouwbare en betaalbare leverantie van stroom aan burgers en bedrijven. Energieopwekking en –leverantie wordt uit de sfeer van de vrije markt gehaald en voortaan weer door overheidsnutsbedrijven verzorgd.	-20
Er wordt ingezet op meer milieuvriendelijke elektriciteitscentrales, alsook op een ruimere toepassing van wind, water en zon.	-
Onder invloed van het ontstaan van een gemeenschappelijke energiemarkt zijn moderne Nederlandse elektriciteitscentrales, waarin voor veel geld nieuwe milieutechnieken worden toegepast, stilgelegd. Ze zijn namelijk niet concurrerend ten opzichte van 'vuile' elektriciteitsleveranciers uit andere EU-landen. Tot voor kort hadden de meeste elektriciteitsbedrijven een eigen verzorgingsgebied en waren zij in handen van staten, provincies en gemeenten. De EU wil de energieprijzen omlaag brengen door de markt te liberaliseren, bedrijven te privatiseren, fusies van bedrijven te bevorderen en handel in elektriciteit over de grenzen heen mogelijk te maken. In de praktijk leidt dit beleid tot een stijgend gebruik van vervuilende en gevaarlijke energiebronnen als bruinkool en atoomstroom, tot kostenbesparingen op het noodzakelijke onderhoud en tot een versterkte onderlinge afhankelijkheid van de hoogspanningsnetten van de verschillende lidstaten. Met het ontstaan van een Europese energiemarkt groeit het risico dat er koppelingen uitvallen en er zich stroomstoringen in grote gebieden voor zullen doen.	-35
	-
IV-2. Beperkingen die de EU eerder oplegde aan het functioneren van democratisch gecontroleerde overheidsbedrijven, worden opgeheven. Wanneer zich binnen de publieke sector fricties voordoen tussen kwaliteit en concurrentie, behoort kwaliteit voortaan voorop te staan.	-40
In verschillende Europese landen zijn grote delen van de economie tientallen jaren in handen geweest van overheidsbedrijven. Dit geldt vooral voor sectoren die destijds moeilijk van de grond kwamen, waar het particuliere bedrijfsleven ernstig had gefaald of waar sprake was van maatschappelijk ongewenste vormen van monopolievorming. De controle op die publieke sector werd niet uitgeoefend door een kleine groep kapitaalbezitters, maar door gekozen volksvertegenwoordigers.	-45
Binnen de huidige Europese Unie wordt een beleid gevoerd dat erop gericht is om de gehele publieke sector te onderwerpen aan het principe van de 'vrije onvervalste concurrentie'. Het gevolg is dat overheidsbedrijven niet langer aan hun oorspronkelijke doelstellingen kunnen beantwoorden, maar gedwongen worden op eenzelfde manier te gaan opereren als particuliere bedrijven. Onder de huidige, door de EU opgelegde regelgeving kunnen zij de concurrentiestrijd alleen aan als zij qua kosten en	-50

IV-6. Er komt een eind aan de druk van de EU om het openbaar onderwijs open te stellen voor investeerders. Landen zijn en blijven de baas over hun eigen onderwijsstelsel. Datzelfde geldt voor de nationale zorgstelsels. Marktwerking in de zorg is niet efficiënt, leidt tot sociale ongelijkheid en wordt daarom niet langer bevorderd door de Europese Unie.	-1 - - - -5
De aaneensluiting van de landen in Europa tot de grootste gemeenschappelijke binnenmarkt van de wereld heeft het Europese bedrijfsleven enorme ruimte gegeven voor expansie. Nadat eerder al nutsbedrijven opengesteld werden, worden nu onderwijs en zorg als sectoren gezien waarin interessante winstmogelijkheden voor bedrijven bestaan. Die ontwikkeling moet gekeerd worden om de kwaliteit van en de toegankelijkheid tot onderwijs en zorg overeind te houden.	- - - - -10
V. Natuur, milieu, voedselproductie en voeding	- - -
V-1. Lidstaten met een goed milieubeleid weerstaan de druk om hun beleid aan te passen aan een lager Europees gemiddelde; nationale overheden krijgen de bevoegdheid om hun binnenlandse markt te beschermen tegen de import van schadelijke en verontreinigde producten en verpakkingen.	- -15 - -
Nederland liep ooit voorop in Europa als het ging om maatregelen om natuur en milieu duurzaam te beschermen. Nu zakken we steeds verder af naar het lagere Europese gemiddelde. De door de EU nagestreefde vrije onvervalste concurrentie, gericht op zo hoog mogelijke winsten en zo laag mogelijke kosten, leidt ertoe dat het streven naar economische groei boven alles gaat en het milieu vooral gezien wordt als een kostenpost. Lidstaten mogen nog wel beperkingen opleggen aan de productie van schadelijke of verontreinigde stoffen op hun eigen grondgebied, maar mogen geen belemmeringen opwerpen tegen de import van dergelijke producten uit andere lidstaten. Het Nederlandse beleid rond gevaarlijke stoffen als asbest en oplosmiddelen komt daardoor onder druk te staan.	- - -20 - - - - - -25
V-2. Europese lidstaten houden zich allemaal aan de naleving van de Kyoto-verplichtingen betreffende de beperking van de uitstoot van broeikasgassen. Er komt een actief beleid van de Europese Unie tegen de productie, import en toepassing van stoffen die schadelijk zijn voor de volksgezondheid, en bij het opruimen van die stoffen.	- - - -30 -
Industrie en verkeer leiden tot een kunstmatige opwarming van onze dampkring. Bij een voortgezette opwarming zullen delen van Europa veranderen in zee of woestijn. Om ons continent en de hele wereld bewoonbaar te houden, is een grondige verandering van het economisch beleid vereist. De Kyoto-afspraken van 1997, die tot een reële daling van de uitstoot van broeikasgassen moeten leiden, worden door de VS gesaboteerd en door de EU niet nagekomen.	- - - -35 -
Veel ontwikkelingslanden staan nog pas aan het begin van hun industriële ontwikkeling. Het terugdringen van de uitstoot van broeikasgassen wordt dan ook niet opgelost door ontwikkelingslanden en Oost-Europese landen te stimuleren om hun CO2-vervuilingsrechten te verkopen aan rijke westerse landen. Landen die deze rechten nu verkopen, kunnen niet blijvend afzien van het recht om een eigen industrie op te zetten en hun energieverbruik te verhogen.	- - - -40 -
V-3. In de Europese Unie komt zo snel mogelijk een einde aan de opwekking van atoomstroom. Euratom beperkt zich voortaan tot het verlenen van assistentie bij het afbouwen van kernenergieprogramma's en het opruimen van nucleair afval. De Europese Unie onthoudt zich van beleid dat erop gericht is lidstaten aan te zetten tot opslag van radioactief afval in ondergrondse zoutkoepels. Lidstaten mogen desgewenst barrières opwerpen tegen de import van energie afkomstig uit vuile of gevaarlijke bronnen.	- - -45 - -
Eén van de voorlopers van de huidige EU is Euratom, de organisatie die kernenergie in Europa moest promoten. Uit de rampen van Harrisburg (VS) en Tsjernobyl (Oekraïne) valt op te maken dat deze vorm	- -50

van elektriciteitsopwekking onaanvaardbaar grote risico's oplevert voor mens en milieu. Een hiermee samenhangend probleem is dat het afval duizenden jaren radioactief blijft en al die tijd geïsoleerd moet worden opgeslagen. Mede dankzij massale buitenparlementaire actie hebben verschillende Europese landen besloten een eind te maken aan het gebruik van kernenergie. Vooral Frankrijk en België hebben zich echter sterk afhankelijk gemaakt van deze energiebron en exporteren de daarmee opgewekte elektriciteit ook naar andere EU-landen, waaronder Nederland.	-1 - - - -5 - -
V-4. Landbouw dient in de eerste plaats gericht te zijn op een verantwoorde en evenwichtige voedselvoorziening, alsook op het instandhouden van het landschap en het milieu. Dit maakt dat de Europese landbouw niet volledig aan de vrije markt en het winststreven overgelaten kan worden.	- - -10 -
Kort geleden heeft de Europese Commissie voorstellen gedaan om meer geld in te zetten voor landschapsbehoud en het bewoonbaar houden van het platteland, en minder voor het in stand houden van de agrarische overproductie en de export. Die plannen leiden tot bijval vanuit het noordwesten van Europa – waaronder Nederland – en van de milieubeweging, maar tot verzet van kleine boeren en vakbonden in de zuidelijke EU-lidstaten. Dat laatste is begrijpelijk omdat bijstelling van het subsidiebeleid geen echte oplossing vormt zolang de landbouwsector zich ontwikkelt binnen een neoliberaal beleidskader dat kleine agrarische producenten dwingt te concurreren met grote internationale ondernemingen. Zonder regulering van de markt zullen die grote ondernemingen een steeds grotere greep op de voedselproductie en –voorziening krijgen ten koste van de boeren en tuinders. Bij voortzetting van dit beleid zullen nog veel meer kleine agrarische producenten in onder andere Zuid- en Oost-Europa zich gedwongen zien hun bestaan op te geven en op zoek te gaan naar ander werk in andere regio's.	- - - -15 - - - - - -20 - -
Het radicaal liberaliseren van de Europese landbouwsector is onwenselijk omdat het niet de kleine producenten uit ontwikkelingslanden maar de grote Amerikaanse en Europese voedsel- en handelsfirma's zijn, die daar het meeste profijt bij hebben.	- -25 - -
V-5. In plaats van het bureaucratische en fraudegevoelige gemeenschappelijke landbouwbeleid van de EU voort te zetten, moeten er duurzame en betaalbare alternatieven ontwikkeld worden. Daarbij dient gebruik gemaakt te worden van de kennis en ervaringen die er bestaan binnen boerenorganisaties, vakbeweging, milieuorganisaties en consumentenbonden.	- - -30 - -
Door middel van het gemeenschappelijke landbouw- en visserijbeleid heeft de EU grote bemoeienis met onze voedselvoorziening. Dat landbouwbeleid was van meet af aan gericht op schaalvergroting, waardoor ook in Nederland veel kleine boeren hebben moeten stoppen. De kleine boeren die nog bestaan in de zuidelijke en de toekomstige oostelijke lidstaten van de EU zijn voor hun overleven in hoge mate afhankelijk van EU-landbouwsubsidies. Die subsidies uit de belastingpot waren enkele decennia geleden vooral bedoeld om de prijzen van het dagelijkse voedselpakket voor de consumenten te beperken, en daarmee de looneisen te drukken van de mensen die werkten in de industrie en dienstverlening.	- - -35 - - - - -40
De landbouwsubsidies slokken een groot deel van de EU-begroting op. Een deel van dat geld komt terecht bij grote bedrijven, de tussenhandel en landschapsverwoestende projecten. Dat heeft er in het recente verleden toe geleid dat er vleesbergen, boterbergen en melkplassen zijn ontstaan en dat deze duurbetaalde overschotten vervolgens goedkoop geëxporteerd of gedumpt werden op de wereldmarkt.	- - - - -45
Via een ingewikkeld stelsel van importtarieven, productie- en exportsubsidies steunt de EU tot op de dag van vandaag de agrarische sector. Voor zover dat gebeurt om de voedselveiligheid van Europa te garanderen, is daar niets mis mee. Voor zover dat echter leidt tot verstoring van voedselmarkten in ontwikkelingslanden en het opwerpen van grenzen voor agrarische producten uit	- - - - -50

ontwikkelingslanden, dient het beleid herzien te worden. Een andere reden om het landbouwsubsidiestelsel te hervormen, vormt de gebleken kwetsbaarheid voor corruptiepraktijken. -1

V-6. Het natuurlijk evenwicht in de Noordzee en andere Europese zeeën wordt mede door beperking van de visvangst, hersteld. Het opkopen van visrechten van ontwikkelingslanden wordt gestaakt indien dat leidt tot een bedreiging van de visserijsector in de betreffende landen of tot overbevissing. -5

Door de groeiende wereldbevolking, de verontreiniging van het milieu en het ontstaan van de industriële visvangst is de tijd voorbij dat zeeën en oceanen een onuitputtelijke hoeveelheid vis voor menselijke consumptie konden leveren. De bestaande EU-regelingen voor vangstbeperking staan voortdurend onder druk. Vloten van EU-lidstaten vissen niet alleen de zeeën rond Europa leeg, maar ook die van ontwikkelingslanden. De EU dient een eind te maken aan het opkopen van visserijrechten van regeringen van Afrikaanse landen omdat er op die manier te weinig vis overblijft voor plaatselijke vissers. Door dergelijke praktijken worden regeringen in het Zuiden afhankelijk van de EU en komen zij tegenover hun eigen bevolking te staan. -10
-15

V-7. Afzonderlijke lidstaten mogen voortaan hun consumenten beter beschermen, onder andere door de import van in andere lidstaten ten onrechte toegelaten schadelijk voedsel te weren. -

De voedselveiligheid in Europa wordt niet alleen bedreigd door bodemverontreiniging, verdroging of de hormonenmafia. Veel voedsel dat uit andere delen van de wereld wordt geïmporteerd, is verontreinigd met restanten van giftige conserveringsmiddelen, diergeneesmiddelen en bestrijdingsmiddelen, die soms kankerverwekkend zijn. Het strenge Nederlandse toelatingsbeleid ten aanzien van dergelijke producten wordt ondermijnd doordat andere EU-lidstaten lagere kwaliteitscriteria hanteren, minder streng controleren en minder hard optreden tegen overtreders. Vaak rijden de voedselkeuring en de douane elkaar daarbij in de wielen. -20
-25
Verontreinigd voedsel dat in één van de EU-lidstaten is toegelaten, mag vrij verhandeld worden binnen het gehele Unie-gebied. Dat maakt dat er via-via producten ons land binnenkomen die normaal gesproken vernietigd of teruggestuurd zouden worden naar het land van herkomst. Verder wordt er ook binnen de EU fruit geproduceerd dat restanten van bestrijdingsmiddelen bevat. Dat fruit wordt nu vrijelijk op de Nederlandse markt verhandeld, terwijl de consumptie daarvan met name voor kinderen kwalijke gezondheidseffecten kan hebben. -30

V-8. De commerciële productie en de import van genetisch gemanipuleerd voedsel blijft binnen de EU verboden zolang er onvoldoende zicht bestaat op de mogelijke negatieve gevolgen voor de volksgezondheid. Eventuele producten van wetenschappelijk onderzoek worden geïsoleerd opgeslagen. -35

Vanuit de VS en grote internationale bedrijven wordt geprobeerd om de Europese markt open te breken voor genetisch gemanipuleerde organismen (GGO's), waaronder voedsel. De daarvoor gebruikte argumenten zijn dat gemanipuleerd voedsel niet natuurlijke, nuttige stoffen bevat, meer productie oplevert, gemakkelijker kan worden geoogst of minder vatbaar is voor ziektes en insectenplagen. Pas in de verre toekomst kan blijken of genetische gemanipuleerd voedsel een zegen of een vloek is voor de mensheid. -40
-45
Toelating van GGO's kan tot gevolg hebben dat bestaande planten en dieren worden verdrongen of veranderd, dat de resistentie van bestaande levende wezens tegen nieuwe ziektes verdwijnt of dat nieuwe ziektes oprukken. Binnen Europa woedt een permanente strijd tussen voor- en tegenstanders van genetisch gemanipuleerd voedsel. Die heeft wel geleid tot een etiketteringverplichting, maar niet tot een verbod van GGO's. De EU dient niet langer toe te geven aan de druk van het bedrijfsleven om ruim baan te maken voor de productie van en de handel in deze producten. -50

V-9. Er komen Europese standaarden voor dierenwelzijn. Transporten en importen die het dierenwelzijn aantasten, worden verboden; er gaat geen EU-geld meer naar programma's en projecten die bijdragen tot dieren mishandeling. De Europese Unie zal landen niet meer verbieden om dieren preventief te enten.	-1
De problemen bij het fokken, huisvesten en vervoeren van slachtdieren trekken terecht steeds meer de aandacht. Dierenwelzijn speelt een veel te geringe rol in het EU-beleid. Het massaal afslachten van gezonde dieren bij de varkenspest en na de uitbraak van mond- en klauwzeer hebben dat duidelijk gemaakt. Binnen de steeds grotere Europese interne markt worden steeds meer dieren over lange afstanden per vrachtauto vervoerd naar slachterijen, vooral paarden uit Oost-Europa. Het creëren van wat meer leefruimte voor kippen in de bio-industrie door het verbieden van legbatterijen, wordt bemoeilijkt doordat de EU geen barrières opwerpt tegen de productie van onder slechte omstandigheden geproduceerde, goedkopere eieren.	-5
Verder moet er een eind gemaakt worden aan het verschaffen van EU-subsidiegeld aan bedrijven die stieren fokken voor stierengevechten in Spanje, Portugal en Frankrijk.	-10
	-15
VI. Vervoer	-
	-
VI-1. Liberalisering en privatisering als middel om het Europese spoorwegverkeer een nieuwe impuls te geven, is niet effectief en wordt daarom teruggedraaid; wel komt er snel een betere samenwerking tussen de nationale spoorwegmaatschappijen binnen de Europese Unie.	-20
Door het bestaan van de EU is de onderlinge afhankelijkheid van Europese landen, alsook het grensoverschrijdende handelsverkeer sterk toegenomen. Toch bestaat er nu minder grensoverschrijdend openbaar personenvervoer per bus of per trein dan vroeger het geval was. De betrokken overheden hebben zich namelijk grotendeels uit deze sector teruggetrokken. De groei van het grensoverschrijdende personenverkeer is volledig terechtgekomen bij het auto- en vliegverkeer, wat geleid heeft tot een sterke uitbreiding van het wegennet en van vliegvelden.	-25
De EU beschouwt de sterk gegroeide vrije markt voor het vrachtverkeer en de luchtvaart als voorbeeld voor wat er met de spoorwegen moet gaan gebeuren. Men denkt het spoor te kunnen revitaliseren door ruim baan te geven aan internationaal werkende particuliere spoorwegmaatschappijen die volledige zeggenschap hebben over tariefstelsels en arbeidsvoorwaarden. Een dergelijke ontwikkeling zou tot een geleidelijke verzwakking van de staatsspoorwegmaatschappijen binnen de EU-landen leiden. Binnen de betrokken bedrijven zal de druk toenemen om niet winstgevende trajecten af te stoten, te besparen op loonkosten en werkomstandigheden en – als resultaat daarvan – tot een toename van de arbeidsonrust.	-30
	-35
VI-2. Herstel en verbetering van doorgaande Europese spoorwegverbindingen over de middellange afstand en het tot stand brengen van Nederlandse aansluitingen daarop, zijn hard nodig. Daarnaast worden maatregelen genomen ter verbetering van kleinschalig, grensoverschrijdend bus-, rail- en fietsvervoer.	-40
Het personenvervoer per spoor lijkt zich terug te trekken op twee soorten drukke verbindingen: hogesnelheidstreinen tussen de grote steden en metroachtige verbindingen in en rond steden. Vooral Frankrijk, Duitsland, Italië en Spanje hebben daarin veel geld gestoken en verwaarlozen het overige spoorverkeer. Grensoverschrijdende Europese spoorverbindingen over de middellange en lange afstand zijn de afgelopen periode sterk verwaarloosd. Doorgaande treinverbindingen zijn opgeknipt in korte trajecten, snelle nachttreinen zijn opgeheven en de onhandige verschillen in elektrische spanning en beveiliging zijn gebleven. Nederland is voor internationale verbindingen steeds meer afhankelijk geworden van overstapfaciliteiten in Brussel en Duisburg, met vaak slechte aansluitingen. Internationale spoorkaartjes voor lange afstanden worden steeds moeilijker verkrijgbaar, en dienstregelingen voor buitenlandse overstapverbindingen zijn vaak onvolledig.	-45
	-50

VI-3. De sterke toename van overlastgevend luchtverkeer over naar verhouding korte afstanden wordt aangepakt. Verder verdwijnt de internationaal overeengekomen belastingvrijstelling voor luchtvaartmaatschappijen. Ook komt er een Europese heffing op kerosinegebruik.	-1
Door de verwaarlozing van het spoorweginet heeft het door belastingvrijstelling bevoordeelde luchtverkeer een groot deel van het middellange afstandsverkeer in Europa kunnen overnemen.	-5
Nieuwe, avontuurlijke prijsvechters die voor internationale verbindingen veelal gebruikmaken van voor hen goedkoop beschikbaar gestelde kleine regionale luchthavens, pakken binnen de vrije markt alle ruimte. Door overbezetting en vertragingen nemen de bijna-ongelukken in de lucht toe, terwijl luchthavens steeds meer ruimte vreten en voor hun omgeving de nodige geluidsoverlast en luchtverontreiniging opleveren.	-10
Vooraf voor de bescherming van het milieu is het nodig dat de schaarse ruimte voor de luchtvaart grotendeels wordt gereserveerd voor intercontinentale verbindingen waarvoor over land geen alternatieven bestaan. Het spoorwegverkeer dient het vervoer over de middellange afstanden in Europa opnieuw voor haar rekening te nemen.	-15
VI-4. Bemoeienis van de Europese Unie met de nationale wetgeving voor binnenlands stads- en streekvervoer wordt stopgezet.	
De EU houdt zich met het stads- en streekvervoer bezig om deze vormen van vervoer zo veel mogelijk in handen te spelen van internationale ondernemingen. In het verlengde daarvan worden overheden ertoe aangezet om hun bemoeienis met deze vormen van vervoer te beperken en er minder geld aan te besteden.	-20
In het kader van de liberalisering en privatisering wordt het stads- en streekvervoer aanbesteed aan bedrijven die de minste overheids subsidie verlangen. Bedrijven slagen er uiteindelijk alleen maar in om goedkoper te werken door de loonkosten van het personeel te drukken, arbeidsvoorwaarden te verslechteren, tarieven te verhogen en niet winstgevendende diensten af te stoten. Met het argument dat Europa dit beleid dwingend oplegt, hebben Nederland en andere EU-lidstaten al belangrijke stappen in deze ongewenste richting gezet. Dankzij de SP heeft het Europees Parlement dit beleidstraject afgewezen.	-25
VI-5. De voortdurende groei van het goederenvervoer over de weg wordt tegengegaan; meer aandacht wordt gegeven aan handhaving van rijtijdenbeperkingen, aan 'transportpreventie' om onnodig vervoer tegen te gaan, en aan overheveling van wegvervoer naar spoor en waterweg.	
Vervoersbedrijven en bedrijven die daarvan afhankelijk zijn, eisen een breed scala aan vervoersfaciliteiten als autosnelwegen, waterwegen en spoorwegen. Op die manier kunnen zij bij elke gelegenheid kiezen wat voor hen op dat moment de goedkoopste optie is. Zo wordt veel gemeenschapsgeld verspild aan het tot stand brengen van overcapaciteit. Het duidelijkste voorbeeld in Nederland is de aanleg van de Betuwespoorlijn naast de verbreding van autosnelweg A-15 en de ontwikkeling van zesbaksduwvaart over de Waal. Tegelijkertijd krijgt het goederenvervoer over de weg alle kansen om explosief te groeien en slagen Oost-Europese bedrijven met laagbetaalde chauffeurs erin een steeds groter deel van de transportmarkt in handen te krijgen.	-35
De steeds grotere goederenstroom leidt tot een toename van het aantal ongelukken in verkeerstunnels die daar niet op berekend zijn. Zwitserland en Oostenrijk worden door Nederlandse, Duitse en Italiaanse ondernemingen onder druk gezet om meer vrachtauto's over hun kwetsbare Alpenpassen toe te laten. Weekendrijverboden en andere rijtijdbepalingen voor de veiligheid van vrachtwagenchauffeurs en anderen, dreigen onder druk van de transportondernemingen verminderd te worden.	-45
	-50

VI-6. De miljardenverslindende plannen om veel meer autosnelwegen en luchthavens op te nemen in de Trans-Europese Netwerken gaan van tafel; de TEN-plannen worden toegespitst op het oplossen van enkele grote knelpunten in het Europese spoorwegnet. -1

De Europese Unie is bereid veel geld te steken in het versnellen van verbindingen over de weg en het spoor, door de lucht en via pijpleidingen. Landen die meewerken aan de bouw van Trans-Europese Netwerken (TEN's) kunnen 10 of 20 en in de toekomst mogelijk 30 procent van hun investeringen vergoed krijgen. Een aantal van deze verbindingen is verdedigbaar omdat daarmee veel overlastgevend vrachtautotransport kan worden weggenomen. Voorbeelden daarvan zijn nieuwe spoortunnels door de Alpen en Pyreneeën en de aanleg van een vaste spoorbrugverbinding Duitsland-Denemarken. In andere gevallen gaat het echter louter om uitbreiding van het aantal autosnelwegen en grote luchthavens, en – in Nederland – om de omstreden Betuwelijn. De regeringen van de toekomstige Oost-Europese lidstaten ijveren voor Brusselse subsidies om hun wegennet uit te breiden. Sommige autosnelwegen in Polen, Tsjechië en Bulgarije komen echter dwars door beschermd, waardevolle natuurgebieden te lopen. De voortvarendheid waarmee geasfalteerd wordt, staat in schril contrast met het verwaarlozen en inkrimpen van voorheen goede spoorwegverbindingen. -15

VII. Internationaal beleid

VII-1. Een ruimhartig toelatingsbeleid wordt gegarandeerd voor asielzoekers die in hun eigen land worden vervolgd vanwege hun geloof, politieke opvatting, ras, seksuele geaardheid, of welke andere reden dan ook. De beoogde uniformering van de toelatingsnormen voor asielzoekers mag er niet toe leiden dat asiel nog bij hoge uitzondering wordt verleend; binnen de EU komen er minimumnormen waaraan de asielpcedure moet voldoen. -20

Een gezamenlijk Europees asielbeleid dreigt te leiden tot het steeds verder beperken van de legale toegang voor vluchtelingen. Deze ontwikkeling moet tegen worden gegaan. Tegelijkertijd dient de opvang van vluchtelingen in de regio, samen met de Vluchtelingenorganisatie van de VN (UNHCR), gestimuleerd te worden. Teneinde de opvang in de regio op een humane wijze mogelijk te maken dienen de lidstaten meer financiële middelen beschikbaar te stellen aan de UNHCR en de landen waar die opvang plaatsvindt. -30

VII-2. De Europese Unie gaat meer bijdragen aan de oplossing van het Israelisch-Palestijnse conflict op basis van een levensvatbare Palestijnse staat en veilige, internationaal erkende grenzen voor Israël. Zolang Israël haar medewerking aan een dergelijke regeling weigert, wordt het EU-associatieverdrag met Israël opgeschort. Ook het afsluiten van andere Europese associatieverdragen wordt voortaan gekoppeld aan het naleven van de mensenrechten door de regeringen van de partnerlanden. -35

De EU heeft vanouds een speciale bemoeienis met het aangrenzende Midden-Oosten en het Israelisch-Palestijns conflict. Positief is dat de EU geld beschikbaar heeft gesteld om infrastructuur en onderwijs in de autonome Palestijnse gebieden te verbeteren en die gebieden een ontwikkelingsimpuls te geven. Op de vernietiging van deze infrastructuur door Israël is echter nauwelijks gereageerd, evenmin als op de Israëlische weigering om een eind te maken aan de bouw van nederzettingen, wegversperringen en scheidingsmuren in Palestijns gebied. -40

-45

-50

VII-3. Het recht van ontwikkelingslanden om hun economieën te beschermen tegen het geweld van de vrije markt, wordt volledig erkend en gehandhaafd. Europese exportsubsidies worden alleen verstrekt wanneer ontwikkelingslanden daar duidelijk belang bij hebben. Dumping van Europese goederen in arme landen wordt stopgezet; het internationale handelsbeleid van de Europese Unie zal niet langer gericht zijn op het louter bevorderen van vrijhandel en concurrentie.	-1
De Europese Unie gaat er nog steeds van uit dat het verzet van ontwikkelingslanden op de laatste wereldhandelsconferentie in Cancún slechts een tijdelijke hobbel vormt op het pad naar wereldwijde vrijhandel en bescherming van buitenlandse investeringen. Samen met de VS spant de EU zich in om dit beleid dwingend op te leggen aan de rest van de wereld.	-10
Ondertussen gaat de EU door met het subsidiëren van uitsluitend voor de export geteelde agrarische producten en het met subsidies exporteren van haar landbouwoverschotten. Onder het motto dat vrijhandel wel en hulp niet helpt, wordt er in veel EU-landen bezuinigd op de uitgaven voor ontwikkelingshulp. Bij ongewijzigd beleid zullen de millenniumdoelstellingen die in 2015 grofweg tot een halvering van de armoede en ellende in de wereld moeten leiden, niet worden gehaald.	-15
VII-4. De militarisering van de Europese Unie wordt gestopt omdat de vrede en veiligheid in en buiten Europa daarmee in gevaar worden gebracht. De Europese Unie besluit om geen massavernietigingswapens meer te ontwikkelen of op haar grondgebied te stationeren.	-20
Na het einde van de Koude Oorlog is het Warschaupact opgeheven en bestaat er geen reden meer voor voortzetting van de NAVO. Veeleer dient gekeken te worden hoe de NAVO ontbonden kan worden en de militaire capaciteiten van Europese lidstaten ten dienste gesteld kunnen worden van de Verenigde Naties in het kader van het streven naar internationale vrede en veiligheid. De productie en stationering van massavernietigingswapens dient stopgezet te worden, wat in het geval van Nederland betekent dat Volkel kernwapenvrij moet worden.	-25
De militairneutrale positie van Zweden, Finland, Ierland, Oostenrijk, Malta en Cyprus mag door de Europese Unie niet worden aangetast; voorkomen moet worden dat lidstaten onder pressie door de EU meegetrokken worden in militaire avonturen.	-30
VII-5. De Europese Unie onthoudt zich van subsidies, omvangrijke bestellingen en andere stimuleringsmaatregelen ten gunste van een Europese bewapeningsindustrie; waar mogelijk wordt afbouw en ombouw van wapenindustrie door de Europese Unie bevorderd, zodat zwaarden tot ploegscharen om kunnen worden gesmeed.	-35
In het kader van inspanningen om Europa tot een militaire wereldmacht te maken, ontwikkelt de Europese elite initiatieven die moeten leiden tot modernisering en uitbreiding van de bewapeningsindustrie. Een van de grote, geldverslindende initiatieven op militair vlak is het Galileo-satellietproject, dat feitelijk weinig meer te bieden heeft dan het wereldwijd ingevoerde Amerikaanse GPS-systeem. Onder het voorwendsel van de veiligheid van ons continent, worden grote hoeveelheden belastinggeld geïnvesteerd in de Europese bewapeningsindustrie, die er ook via wapenexport op uit is haar internationale positie te versterken.	-40
	-45
	-50